

עמ"ת 38458/03 - סמich גבואה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 20-03-38458 גבואה(עוצר) נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט אלון אינפלד
העורר
سمich גבואה (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד עמית דויטשר
נגד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן
המשיבה

החלטה

לפני עורך על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט אמיר דורון) מיום 9.3.20, בה נקבע שיש ראיותلقאהר נגד העורר, כי "עוצר עד החלטה אחרת וכי ינתן בעניינו תסקير מעצר, לבחינות אפשרות שחרורו בחלופת מעצר".

רקע, ההחלטה וטענות בערבות

1. ביום 20.9.20, לקראת השעה 15:00 נעצר העורר יחד עם חברו לכטב האישום, נאיף. השניים נתפסו ברכב של נאיף, בו נהג העורר, כאשר בו נמצא שלל שיווק לשלווש עבירות רכוש ממשמעויות לכאורה. מדובר בשלשה אירועים, אירוע ערבות קודם סביב שעה 22:00, בהם התפרצו בשלשה כלי רכב שונים של בעלי מלאכה באשדוד, ואשר מהם נגנבו כל עבודה יקרים ואף כלים יקרים מאוד. העורר מואשם בשלשה אישומים הנוגעים בשלשה אירועים אלה.

2. העורר חולק על קיומן של ראיותلقאהר, אף כי נאיף, בעל הרכב, הסכים כי קיימות ראיותلقאהר נגדו. יאמר מיד כי מהחלטת בית המשפט ומעיוון בתיק החקירה עולה כי הראיות נגד העורר ונאיף מצרכות הסבר טוב.

3. גרסתו של נאיף היא כי מצא את כל הכלים על כביש שעיה קלה קודם לערבות, וכי לא היה כלל באשדוד בערב הרלונטי.

4. העורר בהודעתו הראשונה טען כי נוכחותו ברכב תמיימה. אמנם, נאיף הוא חברו ואמנם העורר נהג ברכב זה בעבר. אולם, הוא הגיע אל הרכב באותו יום כשבה לפני מעצרו, ראה תיק במושב האחורי, אך לא היה מודע לכך שבתיק יש כלים גנובים ולא ידע מה יש בתא המטען מאחור. לדבריו הוא נהג עברו חברו, שכן אין לחברו רישיון הנהיגה. העורר הוסיף, קיבל את הרכב בבוקרו של יום מנאיף, נסע לחברו בגפו והחזיר הרכב לחברו. לאחר מכן פגש שוב בנאיף ובמהלך נסיעתם הם נעצרו. העורר טען כי בעת שהייתה ברכב בבורקן כלי העבודה לא היו ברכב, ואין הוא יודע מכאן הגיעו.

.5. בחקירתו השנייה הوطחו בו אישומים קונקרטיים וראיות קונקרטיות. העורר הכחיש כי היה באshedod בזמן האמור, וטען כי לא נהג ברכב אלא שעה קלה לפני עצמו. העורר עמד על גרסה זו גם כאשר הוטח בו כי הטלפון שלו, ושל נאים מאוכנים יחד באותו ערב, ובשעות הרלוונטיות הוא עצמו אוכן באshedod. יחד עם זאת, העורר אישר כי אכן הוא צולם ברכב של נאים במחסום מיתר, ערב הגניבה בשעה 19:32, אך הכחיש כי הוא אשר מצולם עם הרכב בקשרת אשדוד בשעה 21:16. העורר לא ידע להסביר כיצד הטלפון שלו אוכן בשעה 21:16 באshedod. בהצטבר שאלות החוקר אודות גרסתו, החל העורר לשמר על זכות השתיקה.

.6. עוד עולה מחומר הראיות כי הרכב של נאים צולם במחסום מיתר בשעה 19:32, נכנס לישראל (העורר אישר כאמור כי נראה בתמונה זו). הרכב נראה גם במלמת אבטחה באshedod בשעה 21:16. בשעה 22:02, נראה בצלום מטושטש רכב מאד דומה, שאינו מזוהה בביטחון, ממנו יורדים שניים ומצביעים את אחת העבירות בעיר אשדוד.

.7. מתדייסי הטלפון עולה כי הטלפון של נאים והטלפון של העורר נקלטו שניהם סמוך לכרמים בשעה 19:32 ושעה 19:37 בהתאם. הטלפון של העורר נקלט בשעה 21:16 באshedod.

.8. הסגנור טען שנוכח חלוף הזמן, למעלה מ- 12 שעות, בין הפריצות לבין התפיסה, לא ניתן לראות בכך חזקה תקופה, מה גם שאין בטחון כי העורר צריך היה להבחין בכלים חריגים, ברכב זה שאינו שלו. כן טען הסגנור כי הראיות בדבר האיכון אין קבילות באשר לא ניתן בעניין אישור בדבר רשומה מוסדית. עוד הציע הסגנור על כך שתתדייסי מחקר התקשרות אינם שלמים.

.9. בית משפט השלום קבע כי שילוב הראיות אכן מלמד כי העורר ונאים היו באshedod ברכב זה, וכי הם אשר ביצעו את העבירה. נקבע הרכוש הגנוב רב מאד, ולא ניתן שהעורר לא שם לב לכך, מכל מקום יצטרך לעומול לשכנע בטענה זו את בית המשפט בתיק העיקרי. בית המשפט נתן משקל רב גם לשתייקת העורר רק החל משלב מסויים בחקירהו, דבר המחזק הראיות נגדו.

.10. לעניין עילת המעצר, נקבע כי מדובר בשלוש עבירות ממשמעותית, שעוניין אمنם עבירות רכוש, אך הן מתוכננות ונעשו במצוותא. למשיב הרשות קודמת אחת, עם מסר על תנאי תלי ועומד נגדו. לפיכך נקבע שאין לבחון חלופת מעצר בטרם ניתן תסקير בעניינו של העורר. לפיכך, נדחה ההליך למغان תסקיר.

.11. עברר חזר הסגנור על טענותיו. במרכזה כי ראיית האיכון אינה ראייה. מעבר לקבילות הטכנית ללא רשומה מוסדית, קובל הסגנור על כך שאין חוות דעת מומחה, או לפחות מפת ארמים, המלמדת על קרבבה כלשהו של איכון הרכב למקומות בהן בוצעו העבירות. כן טוען כי עצם האיכון באshedod שעה קלה לפני העבירות לא מוכיחה את ביצוע העבירות.

.12. לעניין עילת המעצר טוען ב"כ העורר כי יש קושי כתעת בעריכת תסקרים, עקב מצב החירום, ומטעם זה יש להורות על חלופה גם ללא תסקיר.

.13. המשיבה תמכה יתדותיה בהחלטת בית משפט קמא. הודגש כי החסרים באיכון הם טכניים וימלאו. ואכן, לאחר הדיון הוגש לבית המשפט אישור בדבר רשומה מוסדית ופלט מלא לכואורה של הטלפונים על דיסק. נטען כי הראיות

המוכיחות את אשמת העורר נלמדות מהמלול, משהיתו ברכב לפני העבירה ואחריה, ומשהיתו עם נאייך לכואורה בזמן הרלוונטי.

דין

14. אפתח ואצין כי מדובר בעורר על החלטת ביןיהם, שכן אין מדובר בהחלטה על מעצר עד תום ההליכים, אלא ההחלטה בדבר דחיה למתן תסוקיר. בימים כתיקונם, לא היה בטענות העורר כדי להצדיק דין בשלב הביניים בעורר זה. יחד עם זאת, לאחר שמייעת טיעוני הצדדים ועיוון בחומר הראיות, יש מקום לקבל העורר באופן חלק. אמן רואה אני את טענות המשיבה לעניין הראיות ואולם טענות העורר לעניין העילה מקבלות משנה משמעות, נכון היוטנו בתקופת התפרצויות הקורונה, ותקנות שעט חירום.

15. מבחןת **הראיות**, חשוב להציג כי ניתנה הטעודה בדבר רשותה מוסדית, ובכך הפר האיכון קיבל. התדפסים נראים חסרים, אך מדובר בתדפסים חלקיים מתוך דיסק הכולל את מלא הפרטים כפי שהועברו מחברת הסלולר, כפי שנמסר. אין ממש בטענה שהאיכון אינו מהוועה ראה לכואורה ללא עדות מומחה. האיכון יכול לשמש ראה כאשר מדובר בהבחנה בין עיר לעיר, בוודאי כאשר העורר וחברו נאייך אינם מתגוררים בשום מקום המתרך לאשדוד, ולא נתנו בחקרתם כל הסבר כיצד נקלטו באשדוד דזוקא. קלייטה, שבאה לידי ביטוי הן באיכון הטלפון של העורר באשדוד והן בצילום אחד וודאי של הרכב במלחת אבטחה באשדוד, ארבעים דקות לפני ביצוע העבירות.

16. על רקע האמור, בשים לב שנטפס רכוש רב מאוד משלשה אירועים שונים בתוך הרכב של נאייך, הרכב היה באשדוד ערבית קודם, סמוך לשעת ביצוע העבירה, ואחד ממושעי העבירה צולם בו וראים שניים ברכב דומה לרכב של נאייך המבצעים העבירות. בהעדר גרסה שיש בה תחילת הסבר לכל זאת, המסקנה היא כי הגנבים היו ברכב של נאייך וביצעו את העבירות. טענת הסגנור לפיה הרכוש נתפס רק 14 שעות לאחר המעשה, ולפיכך אין מדובר בחזקה תקופה שובה את הלב. אולם, טענה זו אינה מתישבת עם יתר הראיות, ובעיקר לא עם כמות הרכוש הגנוב, משקלו ונפח, ובהעדר כל גרסה עקייה של החשודים המסביר את הימצאות הרכוש ברכב.

17. העורר עצמו קשור באופן הדוק לרכב ולנאייך בלילה זה. הרי הוא אישר כי היה עם נאייך ברכב ערבית קודם מעצרו, בשעה 19:32 במעבר מיתר, זמן לא ארוך לפני ביצוע העבירות. העורר עצמו סיפר כי היה ברכב זהה גם בשעות הבוקר, בין העבירה לבין התפיסה, ונסע לחברון. זאת, שעות ספורות לאחר הפריצות. העורר סיפר כי לנאייך אין רישון נהיגה וככלל העורר הוא זה אשר נהג ברכב עבורי. כן, קשר העורר עצמו אל הרכב שעתיים וממחזה לפני העבירה ושות ספורות לאחר העבירה. העורר לא הסביר את האיכון שלו באשדוד ארבעים דקות לפני ביצוע העבירה בעת שגם הרכב באשדוד. כאמור, כאשר העורר קלט בחקירה את הראיות המצביעות נגדו, החליט לפתע לשמור על זכות השתיקה. בנסיבות אלה, **יש לקבוע כי הראיות לכואורה נגד העורר טובות, וכי בהן כדי להצדיק מעצר**.

18. לעניין **עלית המעצר** מדובר ברכוש רב במילוי, בשלוש עבירות מתוכנות היטב, אשר בוצעו בצוותא. די בכך כדי להקים עלית מעצר. בשים לב לעבר הפלילי, אשר לדברי בית המשפט כולל הרשעה אחת אף זו כוללת מאסר על תנאי, יש לקבוע שכל חלופה מוצעת צריכה עיון זהיר. לכן, כהחלטה בימים כתיקונם, מוגנת ל' החלטת בית המשפט להמתין למתן תסוקיר.

19. אולם, החלטת בית המשפט ניתנה לפני הכנסה לתקף של **תקנות שעט חירום**. ביום הדיון בערר נמסרה הודעה בתיק בית משפט השלום לפיה **שירות המבחן אינו מכין תסקרי מעצר חדשים**, עקב מצב החירום, בהעדר אפשרות לפגוש עצורים ונוכח במצב כוח האדם. הן משיקול זה והן משומש לפוי **תקנות שעט חירום** יש ליתן משקל למצב החירום במסגרת שיקולי המעצר, דומה כי יש מקום לבחון חלופת מעצר גם ללא תסוקיר. שכן, אין זה מסוג התקאים בהם לא עולה על הדעת להורות עלשחרור ללא תסוקיר.

20. יתרה מכך, נוכח מצב החירום, בימים אלה, **ניתן לדקדק מעט פחות מהראוי בטיב החלופות, על מנת להקדים ולהביא לשחרור מעצר בפועל**. עם זאת, אין להתנתק **מעקרונות היסוד**, וברוי כי חלופות מעצר צריכות לכלול את יסודות הפיקוח הייעיל של העربים, אפשרות הפיקוח של רשות החוק ומונוף כלכלי שיש בו ממש כדי להרתיע מפני הפרה.

21. לפיכך, **למרות שבית משפט קמא לא טעה על פי הנתונים שהיו לפניו, העורר מתקבל חלקית**. העורר מתקבל במובן זה שהסנגור רשאי להציג חלופת מעצר. זו תכלול מעצר בית מלא בפיקוח ערבים מעולים עם הפקדה מכבידה מאוד או מעצר בית מלא בהרחקה ממשמעותית, ואז נדרש רק ערבים טובים והפקודה מועטה יחסית. הסנגור יגיש הצעתו לבית משפט השלום, אשר יבחן אפשרות זו כחכמתו, במסגרת השיקולים האמורים. עד הדיון בהצעה כאמור, המשיב ישאר עוצר עד ההחלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ז אדר תש"פ, 22 מרץ 2020, בנסיבות הצדדים.

אלון אינפלד, שופט